

Sygn. akt VU 2859/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku T. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania T. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 sierpnia 2014 roku

znak (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy T. W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 2859/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy T. W. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony udowodnił 6 lat 5 miesięcy i 19 dni takiej pracy, wobec wymaganych 15 lat. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w Z. na podstawie zaświadczenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 05 września 2013 r. wystawionego przez przechowawcę akt – Urząd Miejski w Z., gdyż zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stwierdza wyłącznie zakład pracy lub jego następcę prawny.

W odwołaniu od powyższej decyzji, zaskarżonej w całości, T. W. zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń organu rentowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, do której doszło wskutek błędnej oceny dowodów, polegającą na uznaniu, iż skarżący nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach mimo, iż zgromadzone w sprawie dokumenty dowodzą, iż skarżący przepracował łącznie w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy ok. 25 lat, w tym niemal 19 lat na stanowisku mechanika w Państwowym Ośrodku (...) w Z.. Wskazując na powyższe, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez uwzględnienie jego

wniosku z dnia 15 lipca 2014 r. i przyznanie prawa do emerytury oraz zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż w okresie od 11 października 1976 r. do 30 kwietnia 1992 r. w (...) w Z. na stanowisku mechanika świadczył pracę przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych. Większość tych prac wykonywał w kanale remontowym.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. urodził się (...) na dzień 01.01.1999 r. wykazał 29 lat, 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych. Nadto wnioskodawca udowodnił w czasie od 13 lipca 1992 r. do 31 grudnia 1998 r. 6 lat, 5 miesięcy i 19 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

d o w ó d: akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy.

W okresie od 11 października 1973 r. do 30 kwietnia 1992 r. T. W. w pełnym wymiarze godzin zajmował w Państwowym Ośrodku (...) w Z., Filia w C. stanowisko mechanika gwarancyjnego. Pracę tę wykonywał na podstawie wydanego przez (...) W. upoważnienia nr (...) z dnia 30 września 1978 r. Wnioskodawca ukończył w okresie od 18 września 1978 r. do 30 września 1978 r. kurs obsługi gwarancyjnej w (...) K. i został upoważniony do wykonywania usług gwarancyjnych ciągników U(...). Jak wynika wprost z jego podania z dnia 26 stycznia 1985 r., pracę mechanika gwarancyjnego wykonywał na pogotowiu technicznym już 11 lat.

d o w ó d: akta osobowe ubezpieczonego.

T. W. wykonywał prace zarówno w kanałach remontowych jak i poza takimi kanałami.

d o w ó d: zeznanie świadka M. z., k. 29,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 29v.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie albowiem ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych do najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest w świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału uzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje

prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z par. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach; według ustaleń zaskarżonej decyzji wnioskodawca udokumentował 6 lat, 5 miesięcy i 19 dni okresów wykonywania pracy w takich warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał wskazanego w niej jako wykonywanego w szczególnych warunkach okresu wykonywania pracy.

W świetle zebranego w sprawie materiału, wykonując w spornym okresie od 11 października 1976 r. do 30 kwietnia 1992 r. w Filii C. (...) w Z. pracę mechanika gwarancyjnego, T. W. nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac w szczególnych warunkach. W szczególności zebrany materiał nie potwierdza zawartego w treści uzasadnienia odwołania twierdzenia wskazującego na fakt wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych. Treść tego uzasadnienia wskazuje również na to, że T. W. nie wykonywał prac w kanale remontowym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony wskazał bowiem, że tylko „większość prac była wykonywana w kanale remontowym.” Należy także podkreślić, że wydane bezpośrednio w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z dniem 30 kwietnia 1992 r., jeszcze w czasie trwania tego stosunku świadectwo pracy wskazuje na wykonywanie pracy na stanowisku mechanika gwarancyjnego. Na fakt wykonywania takiej pracy wskazują ponadto jeszcze znajdujące się w aktach osobowych, poprzedzone ukończonym we wrześniu 1978 r. kursem obsługi gwarancyjnej, upoważnienie z dnia 30 września 1978 r. do wykonywania usług gwarancyjnych ciągników U., jak również treść podania ubezpieczonego z dnia 26 stycznia 1985 r., wskazującego na wykonywanie przez pierwsze 11 lat pracy mechanika gwarancyjnego na pogotowiu technicznym. Także karta obiegowa zwolnienia z dnia 12 marca 1992 r. wskazuje na wykonywanie pracy mechanika gwarancyjnego. W świetle wymienionych, obiektywnych dowodów, nie zasługują na wiarę, nie znajdujące oparcia w tych dowodach, zeznania świadków. Zatem wbrew pozbawionym oparcia w zebranym w sprawie materiale twierdzeniom ubezpieczonego, nie

wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych, jak również nie wykonywał w takim wymiarze prac w kanale remontowym. Tym samym ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych 15 lat wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac w szczególnych warunkach jest uzasadnione.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd nie podzielając argumentów odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie to oddalił.